

industria, & quæ omnium, quæ in Te admiramur, bonorum fons est, ex non infucata Tua pietate, quanti virtutes facere Tuas debeam, hætenus satis sum superque edoctus. Nihil à vero alieni dixerò, si Tibi me multa debere affirmavero, quod affirmare nullus erubescam. Etenim experientia me docuit virtutum amantibus non placere, nisi qui & ipsi virtutibus student. Hinc eo mihi allaborandum duxi, quo Tuis meos etiam mores confirmarem. Tua persæpe industria effecit, quamdiu in saniori Philosophia excolenda assiduus mihi Commilito adfuisti, qui magis magisque in studiis meis incrementa ceperim. Hoc certe, si non alio, nomine permultos, quod libenter agnosco, Tibi debeo grates. Ne credas velim, ullam unquam oblivionem merita Tua ex memoria mihi deleturam, quæ vel omni die ob oculos mihi versabuntur. Revocabit eorum memoriam museum meum, quoties, quam in eodem sedulus occupare solitus es, sedem contuebor. Revocabit eam præsertim, quam sub summe Venerandi Nostri, de studiis nostris longe meritissimi, filialique observantia ac pietate ætatem colendi, Præceptoris Præsidio defendere anniteris, Theologica Dissertatio. Gratulor Tibi interim hosce Tuos conatus animitus, prosperrimum eorundem eventum vovens. Faxit Ter Sanctum Numen, studia Tua optatum aliquando obtineant finem, reliquisque Tuis virtutibus nunquam desint, easdem qui admirentur, æstimentque. Hisce paucis Te volui, animo meo commendatissime MVL-
LERE! virtutibus Tuis amicitiaque Nostræ monumentum debens haut simulatum. Vale Amice ex voto, ac,
quod fecisti hujusque, perge favere

Scr. Rostoch d. 19. Aug.

Anni 1702.

Tuo
amantissimo

FR. ALB. ÆPINO.

Col. Des. A 166, misc. 20